

РЕШЕНИЕ

№ 4856

гр. София, 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3979** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Ч. П., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу РЕШЕНИЕ № 20269370 от 07.12.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 135^{-ти} с-в по н.а.х. дело № 7611 по описа за 2020 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа, че Наказателното постановление (НП) е издадено от некомпетентен орган и не съдържа всички задължителни реквизити от съдържанието му, съгласно ЗАНН. Изтъква, че обектът, който се стопанисва от дружество не попада сред тези, изброени в чл.17, ал.1, т.2 от Наредбата за изискванията към местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения и за реда за определяне на категория, отказ, понижаване, спиране на действието и прекратяване на категорията от 2015 г. (Наредбата, отм. ДВ, бр.59/2020г.), поради което няма как да е била нарушена тази разпоредба. Допълва, че провереният обект Бистро „Б. Х. Наргиле“, с категория „две звезди“, е с капацитет от 50 места на закрито и 25 места на открито, следователно общият брой на местата в заведението са точно

75 броя, а не над 75 броя, както е посочил наказващият орган. Според Наредбата, за заведения за бързо обслужване, каквото е бистрото, с места до 75 броя, изискването е да има 1 тоалетна клетка за жени и 1 тоалетна клетка за мъже, което изискване било спазено напълно. Оспорва факта, че провереният обект има повече от 75 броя места общо. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено НП № К-0043419/12.03.2020 г.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ (КЗП), представлявана от председателя, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото. В отговор с вх. №21008601/10.02.2021г. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор М. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП № К-0043419/12.03.2020 г., издадено от директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, на касатора [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1000 (хиляда) лева, на основание чл. 208, ал. 1 от Закона за туризма (ЗТ), за това, че при извършена проверка по спазване изискванията на ЗТ от служители на КЗП е било установено, че [фирма], в качеството си на търговец, предоставя туристически услуги – ресторантьорство в бистро „Б. Х. Наргиле“ в [населено място], които не отговарят на определената категория на обекта, с което е нарушена разпоредбата на чл. 114, т. 2 ЗТ. Установено било, че съгласно Удостоверение за категоризация № 14754 за обект бистро „Б. Х. Наргиле“ в [населено място], категория „две звезди“, е наличен капацитет от 50 места на закрито и 25 места на открито, като не било спазено изискването на Приложение № 3 към чл. 17, ал. 1, т. 2 от Наредбата за изискванията към местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения и за реда за определяне на категория, отказ, понижаване, спиране на действието и прекратяване на категорията от 2015 г. (отм.), раздел I, част II, т. 3.5 относно броя на тоалетни клетки за мъже и за жени при заведения за бързо обслужване.

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №К-0043419/12.03.2020г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) е съставен, съответно издаденото въз основа на него НП е издадено, от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност. Спазена е предвидената в закона писмена форма и съдържание, както и давностните срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН за съставяне на акт и издаване на НП. Налице е редовна процедура по връчване на АУАН и НП на представител на дружеството. Установено е наличие на съответствие между обстоятелствената част на АУАН с обстоятелствената част на НП. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд е приел, че

касаторът [фирма], в качеството му на търговец, е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Решението е неправилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 135^{-ти} с-в.

Правилен е изводът на първостепенният съд, че от събраните по делото доказателства е установено извършеното нарушение – касаторът е осъществил състава на нарушението, посочено в разпоредбата на чл. 114, т. 2 ЗТ във връзка с чл. 17, ал. 1, т. 2 от Наредбата (отм. ДВ. бр. 59 от 3 юли 2020 г.), вменяваща задължение за заведенията за бързо обслужване да имат тоалетни клетки за жени и за мъже (по една на 75 места), над 75 места - 2 тоалетни клетки за жени и 2 тоалетни клетки за мъже, при обекти от категория „две звезди“. Първостепенният съд обаче не е съобразил настъпилата законодателна промяна след отмяната на Наредбата за изискванията към местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения и за реда за определяне на категория, отказ, понижаване, спиране на действието и прекратяване на категорията. С ПМС №139 от 26.06.2020 г., обн. ДВ. бр. 59 от 3 юли 2020 г. е приета Наредба за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости. Според чл.14, ал.1, т.3 от последната, категорията на туристическите обекти се определя на базата на съответствието им с минималните задължителни изисквания за изграждане, обзавеждане и оборудване, обслужване, предлагани услуги и наличие на образование или професионална квалификация, езикова квалификация и стаж в туризма на управителя на туристическия обект: на заведенията за хранене и развлечения - ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе-сладкарници и барове, съгласно Приложение №3. Действително в раздел I, част II, т. 3.5 от Приложението, за заведения за хранене и развлечения с категория „две звезди“ е поставено изискването за две тоалетни клетки, като едната е оборудвана за хора с намалена подвижност, съобразно наредбата по чл. 53, ал. 3 от Закона за хората с увреждания, но в Забележка (1) 3 от същото е посочено, че за заведенията за бързо обслужване (каквото е процесното) се допускат 2 тоалетни клетки, като едната е оборудвана и за хора с намалена подвижност (до 120 места). В случая, в заведение за хранене и развлечения – бистро [фирма], намиращо се в [населено място], [улица] са налични 95 места за сядане и има две тоалетни клетки. Ето защо, процесното заведение отговаря на изискванията на сега действащата наредба и в него се предоставят туристически услуги, съобразно определената му категория. Налице е изменение в законовата регламентация, в съответствие с което описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не обхваща от обективна страна признаците на състава на административно нарушение. Установяването на две тоалетни клетки, без повече конкретизация от фактическа страна относно наличието или липсата на оборудване за хора с намалена подвижност не обуславя съставомерност на извършеното. Същевременно касаторът вече не може да бъде санкциониран само поради факта, че в заведението са налични две тоалетни клетки – една за жени и една за мъже, а не две тоалетни клетки за мъже и две тоалетни клетки за жени.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага

нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. От това правило е въведено изключение в чл. 3, ал. 2 ЗАНН, а именно - ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В случая, НП не е влязло в сила, предвид неприключилото производство по обжалването му. Настъпилата законодателна промяна е по-благоприятната за нарушителя разпоредба и съобразно чл. 3, ал. 2 ЗАНН следва да бъде приложена. Последвали са различни нормативни разпоредби, като новата е по-благоприятна за нарушителя, доколкото оборудването на процесното заведение с две, вместо с четири тоалетни клетки, вече не обуславя директно съставомерност на извършеното, поради което наказателното постановление следва да бъде отменено.

Предвид гореизложеното, като е приел, че отговорността на касатора е законосъобразно ангажирана с процесното НП, първостепенният съд е постановил решение при неправилно приложение на закона, което налага неговата отмяна.

В касационната жалба е направено искане за присъждане на разноски. Съгласно чл. 63, ал. 3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В случая касаторът не е представил списък на разноските, каквото изискване е въведено с разпоредбата на чл.80 ГПК, нито е ангажирал доказателства за извършването им и техния размер, поради което искането за присъждане на разноски следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III^{ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №20269370 от 07.12.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135^{ти} състав по н.а.х. дело №7611/2020г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №К-0043419/12.03.2020г., издадено от директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП.

ОТХВЪРЛЯ искането на касатора [фирма], ЕИК[ЕИК], да му бъдат присъдени разноски по водене на делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

